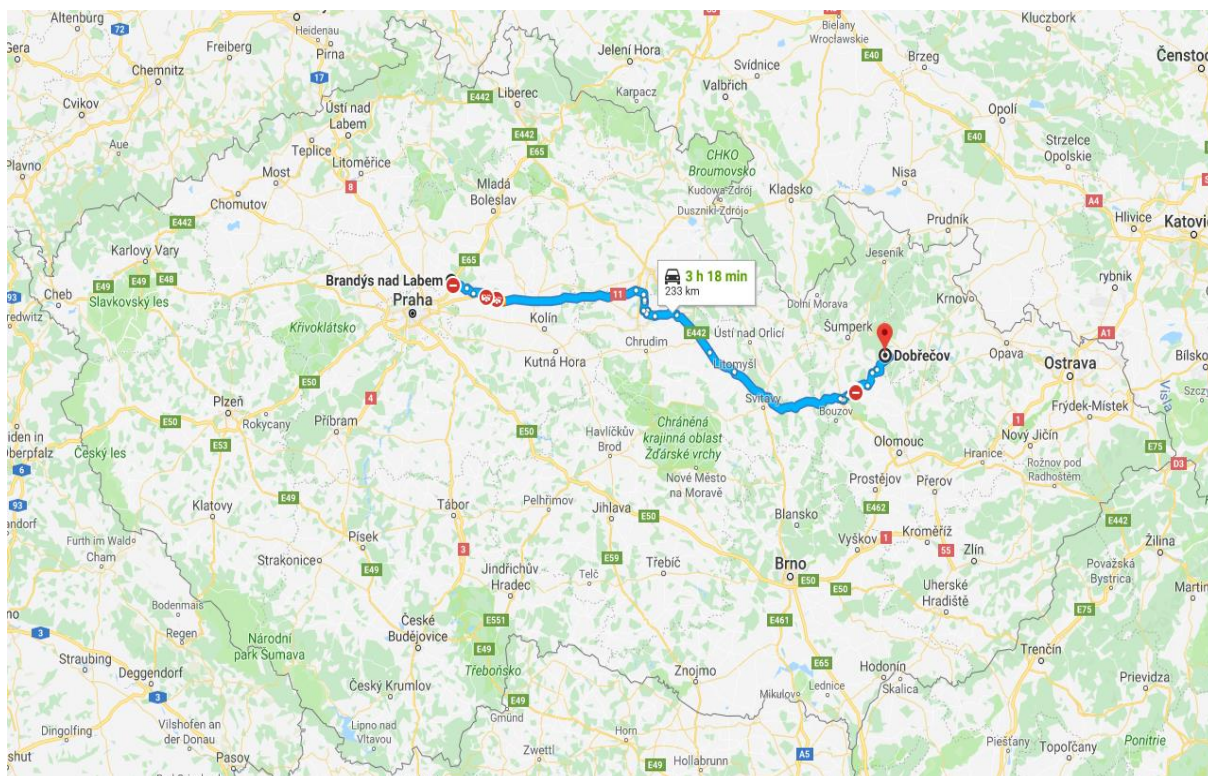

Dovolená Dobřečov

Josef Hanzal

Zdroj: <https://www.google.com/>

Na konci července jsme jeli na dovolenou.

Museli jsme vstávat v 7:00, protože jsme byli dohodnutí, že přijedeme kolem 12:00 h.

Když jsme vyjeli, tak jsme se zastavili na benzínové stanici, protože bylo vedro, tak jsme si koupili zmrzliny. Po nějaké době jsme přijeli do Dobřečova. Když jsme přijeli a našli chatu, tak jsme zaparkovali, a šli jsme na zahradu. V tu chvíli k nám přišel pán, který nás provedl po chatě. Po chvíli pán odjel, a v klidu jsme si mohli vybalit věci. Po vybalení jsme jeli nakoupit potraviny. Chtěli jsme jít na nějakou památku, ale začala bouřka, takže jsme zůstali v chatce.

1. den

Odpoledne po obědě jsme jeli na Řešovské vodopády. Cesta vedla po pěkné pěšině. Čím jsme byli blíže, cesta byla méně schůdná. Bylo slyšet šumění vodopádu, ke kterému vedla jediná cesta přes klouzavé kameny, a provizorní lávky. Byl to pěkný adrenalin a zážitek.

2. den

Jelikož jsme byli nedaleko města, kde byla maminka v mládí v lázních, udělali jsme si výlet do Lázní Bludov. Maminka nám vyprávěla, co si ze zdejšího pobytu pamatovala

a popisovala nám okolí. Po příjezdu byla realita trochu jiná. Alej stromů, která lemovala cestu, byla vykácena, a budova byla celkem zrekonstruovaná. Počasí nám nepřálo, pršelo.

3. den

Počasí bylo opět špatné, proto jsme se vydali na další výlet, tentokrát do města Šumperk. Ve městě se nám líbilo, navštívili jsme některé

obchody a já jsem si k údivu ostatních koupil historickou knihu (Řím). Navštívili jsme centrum města a zašli na oběd.

4. den

Cestou ze Šumperka jsem si všiml cedule, která lákala na hrad Sovinec. Další výlet jsem tedy vybral já. Před hradem již stála skupinka lidí. Přišla průvodkyně a vyprávěla nám o historii hradu. Bylo to zajímavé i vtipné. Hrad byl zachovalém stavu, nafotili jsme mnoho fotek. Ta nejhezčí byla u dvou kanonů. Koupili jsme si upomínkové předměty a jeli jsme zpět na chatu.

5. den

Na plánovaný výlet jsem se obzvlášť těšil – návštěva dřevořezbářského muzea v Jiříkově. Již u vstupních vrat jsem začal fotit. Vyřezaný obrovský medvěd mě uchvátil. Uvnitř areálu bylo nespočet různých soch ze dřeva, asi největšími sochami byli obrovští draci. Obdivovali jsme řezbářské umění a nechápali, kolik úsilí a času do mistra řezbář vložil. Opravdu pěkný zážitek.

6. den

Den před odjezdem jsme si nechali na návštěvu městečka Karlova Studánka spojenou s obědem. Po příjezdu se plány podstatně změnily. Já jsem totiž navrhl ještě jedno zpestření – výšlap na horu Praděd. Chvíli jsme rozmýšleli, zda vyrazit či ne, neboť počasí bylo jako celý týden pošmourné. Řekli jsme si, že když jsme tak blízko, tak to prostě vyjdeme za každého počasí. Jediná cesta vedla „překvapivě“ pořád do kopce po klikaté asfaltové cestě. Byla možnost vyjet nahoru i autobusem, ale to jsme všichni zamítli. Cesta nám celkem ubíhala, po ušlých asi 3km nás předjeli dva cykloturisté. Zatáhlo se a začalo pršet. Věděli jsme, že zhruba půlce cesty, což by mělo být 5 km, je možné se najíst, napít a usušit v horské restauraci. Každým

krokem jsme byli promoklejší a hladovější. Dorazili jsme do toužebně očekávané restaurace totálně promočení. V restauraci bylo plno, vidina oběda se nám

rozplynula. Rodiče si dali kávu a já se sestrou KOFOLU. Po čtvrt hodině přestalo pršet a vylezlo sluníčko. Vyrázili jsme na zbylých 5 km výšlapu na vrchol. Na sluníčku nám promoklé věci pomalu usychaly a těšili jsme se, že si dáme oběd na Pradědu. Po několika stech metrech jsme najednou šli mlhou a po pár vteřinách se zatáhlo a během začalo pršet. Naštěstí to od nás bylo kousek k Pradědu, i tak jsme přišli dovnitř promočení úplně na kost. Uvnitř bylo opět plno. Jídelna byla k prasknutí, tudíž jsme byli opět bez jídla. V automatu jsme zakoupili pití a čekali na příznivější počasí. Po půl hodině ustal déšť a hromadný odchod většiny promoklých lidí včetně nás směrem dolů. Ještě jsme udělali pár fotek. Cesta dolů byla jako v horru. Kolem nás byla mračna a obláčky, takže do údolí

nebylo vůbec vidět. Byli jsme jako v nebi. Šli jsme zpět k horské restauraci, ke které zrovna přijížděl autobus, který odvážel turisty dolů do Karlovy Studánky. Bylo jasné, že dalších 5km v promočeném oblečení se nám pěšky jít už nechce a autobus byla naše záchrana. Na tento výlet nikdy nezapomenu!!!!.